

Bruxelles, den 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår gennemførelsen af visse krav til
betalingstjenesteudbydere**

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I oktober 2017¹ havde Kommissionen allerede forpligtet sig til at håndtere skattemyndighedernes administrative kapacitet til at bekæmpe momssvig i forbindelse med elektronisk handel (i det følgende benævnt "e-handel") gennem en forbedring af samarbejdet med tredjelande. I den erklæring, der er omfattet af protokollen om vedtagelse af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 (momsdirektivet vedrørende e-handel)² i december 2017, understregede Rådet behovet for at forbedre redskaberne til bekæmpelse af svig³. Det nuværende initiativ om at bekæmpe momssvig ved e-handel supplerer og baner vejen for en smidig anvendelse af nye foranstaltninger, der er indført med momsdirektivet vedrørende e-handel inden for rammerne af Kommissionens strategi for det digitale indre marked⁴.

Ved momsdirektivet vedrørende e-handel indførtes især nye momsforpligtelser for onlinemarkedspladser⁵ og nye forenkledede bestemmelser til at hjælpe virksomhederne med at overholde momsforpligtelserne for levering af tjenester, fjernsalg af indenlandske og importerede varer, herunder elektronisk momsregistrering og momsbetaling gennem One Stop Shop (registrering i en medlemsstat i stedet for i alle forbrugsmedlemsstater). Disse foranstaltninger vil styrke efterlevelsen af momsreglerne ved at forenkle momssystemet, men skattemyndighederne skal fortsat være i stand til at afsløre og kontrollere svigagtig virksomhed. Det er nu blevet en udfordring for skattemyndighederne. Den Europæiske Revisionsret⁶ har bemærket, at momslovgivningen for e-handel hovedsageligt afhænger af virksomhedernes vilje til frivilligt at lade sig momsregistrere og betale den moms, der skyldes. Der er dog begrænsninger på, hvordan medlemsstaterne kan anvende den nuværende retlige ramme for administrativt samarbejde. Hvis de ovennævnte forenklinger af efterlevelsen ikke ledsages af foranstaltninger til bekæmpelse af svig, vil svindlere have et lille citament til at ændre deres attitude og begynde at opfylde momsforpligtelserne. Derfor vil successen for efterlevelseshforanstaltningerne i e-handel også være afhængig af effektiviteten af foranstaltningerne til bekæmpelse af svig, som skal udvikles samtidigt hermed.

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — Om opfølgning på handlingsplanen for moms — Mod et fælles europæisk momsområde — Tid til handling (COM(2017) 566 final, punkt 2.1.1, s. 3). Se også punkt 6 ud af 20 tiltag til at håndtere momsgabet, bilag til momshandlingsplanen tilgængelig på:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

³ Rådet for Den Europæiske Union 14769/1/17 REV 1, 30. november 2017,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/en/pdf>

⁴ Gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked (COM(2017)228 final, 10.5.2017) se:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ I henhold til artikel 14a i Rådets direktiv 2006/112/EF vil onlinemarkedspladser, platforme og portaler anses for leverandører for salg af varer, der er gjort lettere ved hjælp af de elektroniske grænseflader. De anses for selv at have modtaget og leveret disse varer for a) fjernsalg af varer importeret fra tredjelandssområder eller tredjelande, og som ikke overstiger en værdi på 150 EUR og b) B2C-leverancer, som allerede er inden for EU (f.eks. i opfyldelsescentre) fra ikkeetablerede afgiftspligtige personer, hvilket er gjort lettere gennem disse platforme.

⁶ Den Europæiske Revisionsret, baggrundspapiret, opkrævningen af moms og told på grænseoverskridende e-handel juli 2018.

E-handelen er steget hurtigt gennem de seneste år og har hjulpet forbrugerne med at købe varer og tjenester online. Forbrugerne kan vælge mellem forskellige leverandører, produkter og mærker. De kan også betale online i tillidsfuldt miljø uden at skulle fjerne sig fra deres computer eller smartphone. Leverandørerne har ændret deres virksomhedsmodel for at nyde godt af e-handel og sælge deres produkter til forbrugere globalt uden behovet for fysisk tilstedeværelse af et detailled. Denne mulighed udnyttes dog også af svigagtige virksomheder til at opnå en urimelig markedsfordel ved ikke at opfylde deres momsforpligtelser.

Den konsekvensanalyse, der er vedlagt det foreliggende forslag, peger på tre tilfælde af grænseoverskridende momssvig i forbindelse med e-handel. i) import af varer og tjenesteydelser inden for EU, ii) import af varer fra virksomheder, der er etableret i et tredjeland eller -territoriums område (f.eks. et land eller territorium uden for EU) til forbrugere i medlemsstaterne og iii) levering af tjenester fra virksomheder, der er etableret i et tredjeland⁷ til forbrugere i medlemsstaterne.

Det samlede momstab i medlemsstaterne for grænseoverskridende vareleveringer ansættes til 5 milliarder EUR om året⁸. Der blev også indberettet om momssvig i grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, navnlig for online-tv og digitale spil⁹. Europol og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret dokumenterede svig i Europols seneste rapport om ulovlig distribution af (og salg af adgang til) tv-transmissioner¹⁰. TV-brancheorganisationen Nordic Content Protection (NCP) har også dokumenteret svig¹¹. Digitale tv-distributører i Danmark, Finland og Sverige (disse lande har tilsammen en andel på mindre end 10 % af EU's samlede marked for online-tv med hensyn til indtægter)¹² anslår deres årlige tab for salg fra ulovlig distribution til 436 millioner EUR. Dette beløber sig til ca. 103 millioner EUR i potentiel momstab¹³. Disse tal (der vil vokse samtidigt med stigningen i e-handelen) viser, at der er et presserende behov for at handle for at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel. De fleste skattemyndigheder mangler dog værktøjer og informationskilder til at kvantificere niveauet for momssvig i forbindelse med e-handel¹⁴. I tilfælde af momssvig i forbindelse med e-handel gør internettet det muligt for svigagtige virksomheder at skjule deres egen identitet bag et domænenavn. Selv når en skattemyndighed har kendskab til eksistensen af en given onlinebutik, forbliver identiteten på den virksomhed, der står bag den, dens faktiske beliggenhed og dens omsætning i den pågældende medlemsstat tit ukendt. Dette er et problem for skattemyndighederne, der søger at påbegynde en

⁷ Dette omfatter tredjelandsterritorier, jf. artikel 6.

⁸ Se forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (COM(2016) 757 final), s. 2.

⁹ Antallet af ulovlige tv-transmissioner i Letland i 2015, Stockholm school of economics, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, tilgængelig på: https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Europol og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret: Situationsrapport fra 2017 om varemærkeforfalskning og piratkopiering i Den Europæiske Union, tilgængelig på www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Trend Report 2017, tilgængelig på: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

¹² Se: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Beregnede anvendte normalsatser uden at tage hensyn til nedsatte satser.

¹⁴ I den målrettede høring med henblik på at forberede dette forslag var der kun tre skattemyndigheder, der fremlagde omtrentlige momstabsskøn for B2C-leverancer inden for EU af varer, B2C-leverancer af tjenester inden for EU og import af varer i 2015, 2016 og 2017.

undersøgelse eller indlede et administrativt samarbejde på EU-plan eller nationalt plan. De forbrugsmedlemsstater, hvor momsen skal betales, har højst sandsynlig ingen oplysninger til at iværksætte en undersøgelse. De skyldes, at slutbrugerne ikke har nogen registreringsforpligtelse for deres onlinekøb. Selv om det sidste måtte være tilfældet, ville det være urimeligt systematisk at kunne henvende sig til disse slutbrugere for at undersøge momssvig fra sælgers side.

Desuden kan det blive et problem at finde ud af, til hvilken medlemsstat en anmodning om administrativt samarbejde bør rettes, når svindlere og deres tilholdssted er ukendt.

Dette kan føre til omfangsrige anmodninger om identifikation. De skal enten sendes til en tredjepart (f.eks. til onlinemarkedspladser eller betalingstjenesteudbydere), som potentielt vil kunne ligge inde med oplysninger, eller de kan sendes til det lands skattemyndighed, hvor tredjeparten er etableret. Ikke desto mindre ville det kunne anses som uforholdsmæssigt i henhold til artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 904/2010. Endvidere kan medlemsstater ikke, jf. artikel 54, stk. 2, pålægges at videregive oplysninger, hvis deres nationale lovgivning ikke tillader dem at indsamle disse. Dette begrænser medlemsstaternes muligheder for at anmode om tredjepartsdata fra andre medlemsstater.

Nærværende forslag søger at løse problemet med momssvig i forbindelse med e-handel ved at styrke samarbejdet mellem skattemyndigheder og betalingstjenesteudbydere. I de senere år har mere end 90 % af europæiske kunders onlinekøb været foretaget med pengeoverførsel, hævning og betaling med kort, dvs. gennem en formidler, der er involveret i transaktionen¹⁵ (en betalingstjenesteudbyder), og dette er en tendens, der vil fortsætte i fremtiden¹⁶. Tredjeparter, der ligger inde med betalingsoplysninger, kan derfor give et fuldstændigt billede af onlinekøb til skattemyndighederne for at hjælpe dem med at kunne udføre deres opgave med at overvåge overholdelsen af momsforpligtelserne for leveringer af varer og tjenester i forbindelse med e-handel. Den erfaring, som de medlemsstater har, der allerede samarbejder med betalingstjenesteudbydere på nationalt plan, har vist, at samarbejdet med betalingstjenesteudbydere frembringer håndgribelige resultater for bekæmpelsen af momssvig i forbindelse med e-handel¹⁷. Nogle tredjelande anvender også betalingsoplysninger som et værktøj til at afsløre erhvervsdrivende, der ikke overholder forpligtelserne, sammen med forenklede indsamlingsordninger for grænseoverskridende B2C-leverancer af varer, som ligner EU-systemerne¹⁸.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag supplerer de nuværende momsbestemmelser som ændret for nylig ved direktivet om moms på e-handel i forbindelse med Kommissionens strategi for det digitale indre marked. Endvidere styrker dette initiativ rammen for det administrative samarbejde for bedre at kunne håndtere momssvig i forbindelse med e-handel og genoprette fair konkurrence. En af Kommissionens prioriteter er bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse med henblik på at forebygge konkurrenceforvridning og at sikre de nationale og EU's indtægter. Den

¹⁵ E-shopper barometer 2017(DPD group), tilgængeligt på: https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 og International Post Corporation, e-Commerce logistics and delivery, eCom21 2016.

¹⁶ Se: <https://www.akearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, s. 5.

¹⁷ Især de finske skattemyndigheder var i stand til at indsamle 16 millioner EUR i 2016 på grundlag af samarbejdet med betalingstjenesteudbydere.

¹⁸ Se bilag 11 i konsekvensanalysen, "Third countries using payment data as VAT control tool".

nuværende Kommissions politiske retningslinjer¹⁹ opfordrer til større bestræbelser på at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig, og det gentages i talen om Unionens tilstand i 2018²⁰, at Kommissionen forfølger en vidtrækkende strategi med henblik på at sikre, at alle virksomheder, store som små, betaler en retfærdig skatteandel.

Forordning (EU) 2018/1541²¹ om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift²² skaber nye værktøjer for det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Disse værktøjer vil hovedsageligt blive anvendt til i) såkaldt karruselsvig (gennemføres i forbindelse med B2B-transaktioner), ii) svig med den fortjenstmargenordning, der anvendes i forbindelse med brugte biler, iii) svig, hvor særlige toldordninger til import, som udføres af afgiftspligtige personer, udnyttes (også B2B-transaktioner), og iv) vil muliggøre fælles tiltag mellem skattemyndigheder (f.eks. fælles administrative undersøgelser). Ekspertter fra skattemyndigheder og virksomheder i EU-momsforum²³ understreger, at den traditionelle form for samarbejde til at bekæmpe momssvig er baseret på de registre, som de virksomheder ligger inde med, der er direkte involveret i transaktionskæden. Hvad angår grænseoverskridende B2C-leverancer er disse oplysninger ikke nødvendigvis direkte tilgængelige, og derfor er det "traditionelle" samarbejde mellem skattemyndighederne utilstrækkeligt²⁴. Derfor supplerer dette initiativ også de ændringer, der senest er blevet gennemført inden for rammerne af EU's administrative samarbejde på momsområdet ved at give skattemyndighederne et nyt værktøj til at afsløre momssvig ved grænseoverskridende B2C-leverancer.

Endelig bør dette initiativ også ses i en international sammenhæng. Når der begås svig af leverandører, der er etableret i tredjeland eller tredjelandsområde, er internationalt samarbejde afgørende for håndhævelsen af den manglende skyldige moms. EU har for nylig indgået en aftale om momssamarbejdet med Norge²⁵ og er aktiv i OECD for at styrke anvendelsen af de administrative samarbejdsværktøjer på internationalt plan. Dette initiativ vil give medlemsstaterne beviser til at afsløre svindlere i tredjelande. Disse beviser vil blive anvendt som et første skridt i retning af at aktivere det internationale samarbejde eller til at bidrage til den internationale dialog om forbedring af det administrative samarbejde i andre jurisdiktioner.

¹⁹ Se: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_da.pdf

²⁰ Se: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_da.pdf

²¹ Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (EUT L 259, 16.10.2018, s. 1).

²² Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

²³ EU-momsforum er en af Kommissionens ekspertgrupper, som tilbyder en udvekslingsplatform, hvor virksomheder og momsmyndigheder mødes for at drøfte, hvordan gennemførelsen af momslovgivningen kan forbedres i praksis. Se Kommissionens afgørelse af 3. juli 2012 om nedsættelse af et EU-momsforum, (EUT C 198 af 6.7.2012, s. 4).

²⁴ Consolidated report on cooperation between Member States and businesses in the field of e-commerce/modern commerce, s. 5. Se: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

²⁵ Se: <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette initiativ er artikel 113 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til denne artikel vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter en særlig lovgivningsprocedure, bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes regler vedrørende indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion og undgå konkurrenceforvridning.

• Nærhedsprincippet

Dette initiativ er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da det vigtigste problem, momssvig i forbindelse med e-handel, er fælles for alle medlemsstaterne og er forværret af de utilstrækkelige værktøjer, der er til rådighed for skattemyndighederne. Medlemsstaterne kan ikke alene opnå de nødvendige oplysninger fra tredjeparter såsom betalingstjenesteudbydere til at kontrollere moms i forbindelse med grænseoverskridende levering af varer og tjenesteydelser, til at sikre, at momsreglerne i forbindelse med e-handel (som for nylig ændret ved direktivet om moms på e-handel) anvendes korrekt, og til at håndtere momssvig i forbindelse med e-handel. Samarbejde mellem medlemsstaterne er derfor af afgørende betydning. Den retlige ramme for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på momsområdet fastsættes i forordning (EU) nr. 904/2010. Derfor kræves der ved ethvert initiativ med henblik på at gennemføre ny værktøjer til samarbejde, der er målrettet mod disse særlige problemer, et forslag fra Kommissionen om ændring af den eksisterende retlige ramme. For at give skattemyndighederne mulighed for at indsamle momsrelevante betalingsoplysninger, skal der gennemføres nye registreringsforpligtelser for betalingstjenesteudbydere. Dette kræver et forslag til ændring af momsdirektivet.

• Proportionalitetsprincippet

Dette forslag går ikke længere end, hvad der er nødvendigt for at opfylde målet om bekæmpelse af momssvig i forbindelse med e-handel. Det nye system forventes især at kunne give skattemyndighederne de nødvendige oplysninger og ressourcer til at påvise momssvig i forbindelse med e-handel og indsamle supplerende moms. Virksomhedernes og skattemyndighedernes administrative byrde vil samlet blive nedbragt i sammenligning med den nuværende situation, og lovlydige virksomheder vil kunne drage nytte af forbedrede konkurrencevilkår.

Kravene til betalingstjenesteudbydere om at bevare en række registreringer, der skal sendes til skattemyndighederne, er også i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Betalingstjenesteudbydere skal bevare registre over de oplysninger, som de allerede råder over i forbindelse med gennemførelsen af betalingstransaktioner. Endvidere vil en EU-harmoniseret forpligtelse om registrering og overførsel af oplysninger til skattemyndighederne vil begrænse de administrative byrder for betalingstjenesteudbydere (i sammenligning med byrden i forbindelse med kravet til disse betalingstjenesteudbydere om at overholde forskellige nationale tilgange).

Bekæmpelse af momssvig er et vigtigt mål af generel samfundsinteresse for EU og medlemsstaterne. Kun de oplysninger, der er nødvendige for at opnå dette mål (bekæmpelse af momssvig i forbindelse med e-handel) vil blive behandlet af skattemyndighedernes eksperter inden for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med den generelle forordning om

databeskyttelse²⁶, forordning (EU) 2018/1725²⁷ og chartret om grundlæggende rettigheder²⁸. Mere præcist er de eneste oplysninger, der vil blive behandlet, de oplysninger, der gør det muligt for skattemyndighederne at i) identificere leverandørerne, ii) kontrollere antallet af transaktioner og deres pengeværdi og iii) kontrollere betalingernes oprindelse. Oplysninger om forbrugere er ikke omfattet af det nærværende direktiv, bortset fra oplysninger om de medlemsstater, hvor betalingerne har oprindelse (dvs. de medlemsstater, hvor forbrugerne befinder sig). Proportionalitet sikres også af en tærskel under hvilken betalingstjenesteudbydere ikke skal sende betalingsoplysninger til skattemyndighederne. Tærsklen vil udelukke de betalinger, som mest sandsynligt ikke henviser til økonomiske aktiviteter, fra det herværende initiativ og fra behandlingen af personoplysninger.

- **Valg af retsakt**

Der foreslås et direktiv om ændring af momsdirektivet til at indføre nye registreringsforpligtelser for betalingstjenesteudbydere.

Der foreslås en forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift for at indføre en ny database for momsrelaterede betalingsoplysninger, som skal være tilgængelig for medlemsstaterne med det formål at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer**

Det nuværende forslag støttes af en evaluering af forordning (EU) nr. 904/2010, især de dele, som har fokus på anvendelsen inden for momssvig i forbindelse med e-handel.

Generelt set betragtede skattemyndighederne den nuværende forordning (EU) nr. 904/2010 som et effektivt værktøj til at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel. Skattemyndighederne nævnte dog, at de værktøjer til administrativt samarbejde, som de råder over i øjeblikket, ikke gør det lettere at identificere og kontrollere onlinevirksomheder, når disse virksomheders domæne og bogholderi er i et andet land (uanset om dette andet land er en EU-medlemsstat eller ej). Skattemyndighederne understregede også behovet for at øge medlemsstaternes forpligtelse til at investere flere ressourcer i administrativt samarbejde, da dette er en vigtig faktor for at øge effektiviteten af forordning (EU) nr. 904/2010 i bekæmpelsen af momssvig i forbindelse med e-handel. Endelig nævnte nogle medlemsstater også, at forordningens effektivitet kan øges ved hjælp af nye værktøjer, såsom adgang til og udveksling af relevante betalingsoplysninger.

Samtidig med at skattemyndighederne mente, at værktøjerne som fastsat i forordning (EU) nr. 904/2010 er relevante i bekæmpelsen af momssvig, understregede de også, at der er plads til

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

²⁸ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

forbedringer. Det er skattemyndighedernes opfattelse, at den seneste udvikling i e-handlen og de store mængder af e-handelstransaktioner kræver nye og mere effektive værktøjer til administrativt samarbejde. Endvidere sagde skattemyndighederne, at de forventede, at de eksisterende værktøjer til bekæmpelse af momssvig ville blive mindre relevante i fremtiden på grund af ændringer i virksomhedsmodeller og ændringer i momssvigsmønstrene.

Selv om skattemyndighederne generelt mangler kvantitativ dokumentation for fordele og omkostninger ved det administrative samarbejde, mener de, at fordelene ved det administrative samarbejde står i forhold til eller er højere end de omkostninger, som skattemyndighederne afholdt i forbindelse med udveksling af oplysninger.

Forordning (EU) nr. 904/2010 og det nuværende forslag bidrager til et velfungerende indre marked. De er også i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet om moms på e-handel. Ikke desto mindre erkendte medlemsstaternes skattemyndigheder, at væksten i e-handel betyder, at de må leve op til nye udfordringer, såsom hvordan oplysninger til afsløring af eller/og bekæmpelse af momssvig i forbindelse med e-handel.

Endelig erkendte både skattemyndighederne og andre interesserede parter merværdien ved rammen for det administrative samarbejde som fastsat i forordning (EU) nr. 904/2010, da momssvig i forbindelse med e-handel berører alle medlemsstater.

Afslutningsvis viste evalueringen, at de nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel, og at det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne er nødvendigt. Den viste også, at ændringer i e-handelsmønstrene kræver nye og passende værktøjer til udveksling af oplysninger.

- **Høringer af interesserede parter**

I 2017 anmodede Kommissionen flere interesserede parter om at udtale sig gennem en målrettet høring, der var rettet mod skattemyndighederne og virksomhederne, herunder især betalingstjenesteudbydere. I 2017 blev der også iværksat en offentlig høring²⁹.

Resultaterne fra disse høringer bekræftede, at alle berørte parter anerkender momssvig i forbindelse med e-handel som et alvorligt problem. Virksomhederne understregede, at momssvig i forbindelse med e-handel skader ærlige virksomheder ved konkurrenceforvridning. Både skattemyndighederne og virksomhederne generelt bekræftede, at skattemyndighederne har brug for betalingsoplysninger for at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel. Databeskyttelse blev ikke anset for at udgøre en hindring for indsamling og udveksling af betalingsoplysninger, forudsat at personoplysninger for betalere behandles i henhold til de betingelser, der er fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse.

De fleste respondenter gav udtryk for en positiv holdning til ændring af EU's regelsæt med henblik på at give skattemyndighederne mere effektive værktøjer til bekæmpelse af svig. Der

²⁹ Kommissionen offentliggjorde også den kombinerede køreplan/konsekvensanalyse (se: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) "Exchange of VAT-relevant payment data", der muliggør en indledende feedback på initiativet. I feedbackperioden 15. februar 2018 - 15. marts 2018 modtog Kommissionen kun tre svar. To støttede initiativet, samtidig med at den tredje ikke vedrørte initiativets indhold.

blev overvejet som det mest omkostningseffektive værktøj at indføre et centraliseret EU-system til at indsamle og udveksle momsrelaterede betalingsoplysninger.

Både skattemyndigheder og betalingstjenesteudbydere bekræftede merværdien af en standardiseret og harmoniseret tilgang til indsamlingen og udvekslingen af betalingsoplysninger.

Dette forslag blev udarbejdet efter høring af repræsentanter fra skattemyndighederne og virksomhederne, herunder betalingstjenesteudbydere, som en del af momsforummets undergruppe om e-handel

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Udover høring af alle interesserede parter var der ikke behov for eksperter udefra til udarbejdelsen af det nuværende forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Ud over basisscenariet blev der vurderet to løsninger i konsekvensanalysen:

- (1) en ikke lovgivningsmæssig løsning, der grundlæggende bestod i at tilvejebringe retningslinjer til at hjælpe skattemyndighederne med at udvikle deres administrative kapacitet til at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel
- (2) en lovgivningsmæssig løsning, der omfatter ændringer til EU's retlige ramme i), for at betalingstjenesteudbydere skal registrere momsrelevante betalingsoplysninger, og ii) for at medlemsstaternes skattemyndigheder skal indsamle og udveksle betalingsoplysninger.

I den lovgivningsmæssige løsning påtænkes der to alternative tekniske løsninger for at få skattemyndighederne til at udveksle betalingsoplysninger: en fordelt anvendelse, der ligner momsinformationsudvekslingssystemet eller et centralt register på EU-plan (der skal udvikles af Kommissionen).

Konsekvensanalysen viste, at et centralt register var den løsning, der på bedste måde kunne håndtere målet om bekæmpelse af momssvig i forbindelse med e-handel.

Et centralt register ville kunne sikre den bedste håndtering af momssvig. Det ville give flere garantier med hensyn til ensartetheden for oplysninger og dataanalyser og ville give et mere klart EU-dækkende overblik over de afslørede svindlers omsætning end decentraliserede registre.

Denne udveksling af oplysninger gennem et centralt register ville også bedre kunne mindske konkurrenceforvridning. Da samarbejde fører til bedre resultater for skattemyndighederne, vil loyldige virksomheder også kunne nyde godt af mere lige konkurrencevilkår. Høringen af de interesserede parter muliggjorde ikke en nøjagtig kvantificering af omkostningerne til efterlevelse for betalingstjenesteudbydere. Konsekvensanalysen viste dog, at harmoniseringen af indberetningsforpligtelser i et enkelt format for overførsel af oplysninger (og en enkel grænseoverflade) vil mindske omkostningerne til efterlevelse for betalingstjenesteudbydere.

Skattemyndighederne ville også have lavere udviklings- og driftsudgifter med en centraliseret løsning, end de ville have med et decentraliseret system på nationalt plan.

Konsekvensanalysen af forslaget blev behandlet af Udvalget for Forskriftskontrol den 27. juni 2018. Udvalget afgav en positiv udtalelse om forslaget med nogle henstillinger, som der er blevet taget hensyn til. Udvalgets udtalelse og henstillingerne er medtaget i bilag 1 til arbejdsdokumentet til konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag³⁰.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette initiativ falder ikke ind under programmet for målrettet og effektiv regulering. Skattemyndighedernes og Kommissionens sandsynlige omkostninger er anført i afsnit 4.

De oplysninger, der blev modtaget i løbet af den målrettede høring, gjorde det ikke muligt at fremlægge en pålidelig opgørelse over omkostningerne for betalingstjenesteudbydere i konsekvensanalysen. Betalingstjenesteudbydere modtager dog for tiden oplysningsanmodninger fra forskellige medlemsstater i forskellige formater og i henhold til forskellige procedurer. I henhold til dette initiativ skal betalingstjenesteudbydere anvende en EU-harmoniseret standard for overførsel af betalingsoplysninger til medlemsstaternes skattemyndigheder. Det vil mindske den generelle administrative byrde for betalingstjenesteudbydere.

Dette initiativ giver ikke mulighed for nogen nye momsforpligtelser for leverandører af varer og tjenesteydelser til slutbrugerne.

Endelig forventes initiativet at nedbringe medlemsstaternes momstab betydeligt på grund af momssvig i forbindelse med e-handel.

- **Grundlæggende rettigheder**

Det foreliggende forslag vil udløse nye udvekslinger og behandling af momsrelaterede personoplysninger.

Den generelle forordning om databeskyttelse giver en bred definition af personoplysninger, som indeholder enhver oplysning om en identificeret eller identificerbar fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres. Af denne grund er betalingsoplysninger omfattet af forordningen og principperne for beskyttelse af personoplysninger som fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder.

I den generelle forordning om databeskyttelse og forordning (EU) 2018/1725 fastsættes principperne for, hvordan registreredes rettigheder skal overholdes ved behandling af personoplysninger. EU kan dog anvende lovgivningsmæssige foranstaltninger til at begrænse disse principper og den registreredes rettigheder³¹ – så længe begrænsningerne overholder principperne om nødvendighed og proportionalitet – til at sikre vigtige mål af almen offentlig interesse i EU, såsom økonomiske og finansielle interesser, herunder beskatning³².

³⁰ Resuméet er tilgængeligt på følgende side:

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1&>

³¹ Der kan være begrænsninger på retten til at blive informeret på en gennemsigtig måde om: behandlingen af personoplysninger (artikel 12, 13 og 14) adgang til personoplysninger (artikel 15) berigtigelse af personoplysninger (artikel 16) sletning af personoplysninger (artikel 17) begrænsning af behandling af personoplysninger (artikel 18) underretning i forbindelse med berigtigelse eller sletning af personoplysninger (artikel 19) modtagelse af personoplysninger i et struktureret og almindeligt anvendt format - dataportabilitet (artikel 20) retten til indsigelse (artikel 21) og retten til ikke at være genstand for automatisk behandling og profilering (artikel 22).

³² Artikel 23 i den generelle forordning om databeskyttelse og artikel 25 i forordning (EU) 2018/1725.

Den konsekvensanalyse, der støttede dette initiativ, viste, at skattemyndighederne ikke har nogen anden alternativ måde at indsamle de nødvendige oplysninger til bekæmpelse af momssvig i forbindelse med e-handel. Derfor er udveksling af betalingsoplysninger en nødvendig foranstaltning.

Endvidere kan kun betalingsoplysninger, der er nødvendige til at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel behandles i henhold til dette direktiv. De oplysninger, der ville blive behandlet, henviser kun til modtagerne af pengene (betalingsmodtagere) og betalingstransaktionen selv (beløb, valuta, dato), mens oplysninger om de forbrugere, der betaler for varer og tjenesteydelser (betalere) ikke er en del af udvekslingen af oplysninger. Derfor vil disse oplysninger ikke blive anvendt til andre formål såsom til kontrol af forbrugernes indkøbsvaner. Desuden omfatter forslaget et loft, der er knyttet til antallet af de betalinger, der er modtaget af en betalingsmodtager, bortset fra de betalinger, der sandsynligvis er udført til privat formål. Indenlandske betalinger vil også blive udelukket fra initiativets anvendelsesområde. Endelig vil betalingsoplysningerne kun være tilgængelige for medlemsstaternes Eurofiscforbindelseembedsmænd³³ og kun i den tid, der er nødvendig for at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det forventes, at Kommissionens og skattemyndighedernes investeringsomkostning vil blive opvejet af stigningen i de indsamlede momsindtægter. Faktisk vil B2C-onlinesalg beløbe sig til ca. 600 milliarder EUR i 2017³⁴. Dette vil derfor under forudsætning af, at skattemyndighederne vil være i stand til at fastsætte et momstab, der svarer til 1 % af denne omsætning, generere op mod 1, 2 milliarder EUR i moms på EU-28-plan. Selv med den ufuldstændige opkrævning af den fastsatte moms vil disse beløb langt overstige de samlede operationelle omkostninger i forbindelse med initiativet. Endvidere tegner omfanget af svig sig for adskillige procentpoint af e-handelssalget. Som følge af den øgede momsopkrævning forventes det, at momsgabet vil blive nedbragt i e-handelssektoren.

Omkostningerne ved dette initiativ vil blive fordelt ud over flere år med start i 2019. Den første del af omkostningerne (indtil 2020) vil blive dækket af eksisterende bevillinger i det nuværende Fiscalis 2020-program. Størstedelen af omkostningerne vil ikke desto mindre blive afholdt efter 2020 som beskrevet i finansieringsoversigten.

Hvis der tages de højst mulige omkostninger, som Kommissionen skal afholde, med i betragtningerne, er de budgetmæssige indvirkninger blevet vurderet til en engangsomkostning på 11,8 millioner EUR til iværksættelsen af systemet og en årlig omkostning på 4,5 millioner EUR, når systemet er fuldt operationelt. Det blev vurderet, at disse driftsudgifter først ville starte i 2022, når systemet er operationelt. Deres indvirkning på budgettet blev beregnet for en femårig periode til et samlet beløb (herunder engangsomkostningen) på 34,3 millioner EUR for at iværksætte og køre systemet indtil 2027.

Disse omkostninger er i overensstemmelse med FFR-forslaget og Fiscalisprogrammet for den næste periode.

³³ Eurofiscforbindelseembedsmændene er skattemyndighedernes eksperter for bekæmpelse af svig og udpeges af medlemsstaterne som de kompetente embedsmænd for udveksling af tidlige varslings signaler til at bekæmpe momssvig. Forordning (EU) nr. 904/2010 kapitel X.

³⁴ I 2017 vurderede E-commerce Europe omsætningen for e-handel til 602 milliarder EUR for de nordlige, østlige og sydlige regioner i Europa.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Eurofiscrapporterne og de årlige statistikker fra medlemsstaterne fremlægges og drøftes i Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde³⁵ i overensstemmelse med artikel 49 i forordning (EU) nr. 904/2010. Det Stående Udvalg ledes af Kommissionen. Desuden vil Kommissionen søge at opnå alle relevante oplysninger om det nye systems funktion og om svig fra medlemsstaterne. Hvor det er relevant, vil der blive sikret koordination inden for Fiscalisudvalget (dette udvalg er endnu ikke blevet oprettet i henhold til det nye Fiscalisprogram³⁶).

I forordning (EU) nr. 904/2010 og direktiv 2006/112/EF fastsættes allerede bestemmelserne for Kommissionens periodiske evalueringer og rapporter. Derfor vil Kommissionen i overensstemmelse med disse eksisterende forpligtelser hvert femte år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det nye administrative værktøj, jf. artikel 59 i forordning (EU) nr. 904/2010.

Endvidere vil Kommissionen hvert fjerde år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan de nye momsforpligtelser for betalingstjenesteudbydere fungerer, jf. artikel 404 i direktiv 2006/112/EF. Kommissionen vil sikre, at de to rapporter koordineres og bygger på de samme resultater.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 243a henviser definitionerne til de relevante bestemmelser i direktiv (EU) 2015/2366³⁷ (PSD2) om betalingstjenester i det indre marked.

I artikel 243b i momsdirektivet indføres en forpligtelse om registrering for betalingstjenesteudbydere. Disse betalingstjenester er fastsat i bilag 1 i PSD2. Ikke alle betalingstjenester er relevante for kontrollen af grænseoverskridende leveringer af varer og tjenester. De eneste betalingstjenester, der er relevante, er dem, der resulterer i grænseoverskridende pengeoverførsler til betalingsmodtagerne³⁸ (eller til betalingstjenesteudbydere, der handler på vegne af betalingsmodtagere) og kun, når betaleren³⁹ er beliggende i en af medlemsstaterne. Det er, fordi den medlemsstat, hvor betalingen har oprindelse, giver en indikation til skattemyndighederne af forbrugsstedet. I forbindelse med dette initiativ henviser begrebet "grænseoverskridende til transaktioner, hvor forbrugeren er i en medlemsstat, og leverandøren er i en anden medlemsstat eller i et

³⁵ Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC) består af repræsentanter fra medlemsstaterne og ledes af Kommissionen. SCAC er ansvarlig for gennemførelsen af forordning (EU) nr. 904/2010.

³⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet (COM(2018) 443 final), artikel 18.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

³⁸ "Betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de penge, der indgår i en betalingstransaktion (artikel 4, stk. 9, i PSD2).

³⁹ "Betalere": en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre (artikel 9, stk. 8, i PSD2).

tredjeland eller tredjelandsområde. Indenlandske betalinger er ikke omfattet af dette forslags anvendelsesområde.

Artikel 243b betalingsmodtagerens eller betalerens etableringssted eller permanente adresse eller sædvanlige bopæl. Faktisk er betalingstjenesteudbydere tredjeparter sammenlignet med den kontraktrelation, der er mellem afgiftspligtige personer, der leverer varer og tjenester og deres forbrugere. Af denne grund svarer de tilgængelige oplysninger for betalingstjenesteudbydere, når de gennemfører betalingstjenester, ikke nødvendigvis til de oplysninger, som afgiftspligtige personer har om deres forbrugere eller til de nødvendige oplysninger for at kunne fastsætte stedet for en afgiftspligtig transaktion. Beliggenheden udløser kun betalingstjenesteudbydernes forpligtelse til at føre register i henhold til artikel 243b.

Bestemmelserne om fastlæggelse af betalingsmodtagerens og betalerens beliggenhed er fastsat i forslagets artikel 243c (se *infra*).

Med henblik på kun at fange de betalinger, der er potentielt knyttet til en økonomisk aktivitet (og hermed udelukke grænseoverskridende kapitaloverførsler, der er gennemført af private årsager), er der fastsat et loft, der er knyttet til antallet af grænseoverskridende betalinger, som en betalingsmodtager har modtaget. Kun når det samlede beløb for de betalinger, som en betalingsmodtager har modtaget, overstiger loftet på 25 betalinger i et kalenderkvartal (det er også rapporteringsperioden for betalingstjenesteudbydere), vil betalingstjenesteudbyderen skulle føre register over betalingsmodtagerne og gøre dette tilgængelig for skattemyndighederne. Loftet blev vedtaget ved tage en gennemsnitsværdi for internethandelsordrene på 95 EUR⁴⁰. 100 betalingstransaktioner om året af denne værdi hvert år vil føre til et salg på næsten 10 000 EUR, som allerede kan føre til en stigning i momsforpligtelserne i medlemsstaterne. Beløbet svarer også til tærsklen på 10 000 EUR om leverancer inden for EU, som blev indført ved momsdirektivet om e-handel.

Perioden for opbevaring af registreringer for betalingstjenesteudbyderen vil være to år. Denne opbevaringsperiode er forholdsmæssig under betragtning af den meget store mængde af de pågældende oplysninger, deres høje grad af følsomhed med hensyn til databeskyttelse og den nødvendige tid for skattemyndighederne til at afsløre momssvig.

I artikel 243c omhandle de bestemmelser, som betalingstjenesteudbydere skal anvende for at bestemme betalernes og betalingsmodtagernes beliggenhed. I artikel 243c fastsættes der ikke bestemmelser til at fastslå beskatningsstedet, men der fastsættes i stedet for bestemmelser til at fastslå betalingsmodtagerens og betalerens beliggenhed med henblik på forpligtelsen til at føre et register i henhold til artikel 243b i momsdirektivet.

Endvidere indebærer artikel 243c ikke videregivelse til skattemyndighederne af oplysninger, som anvendes til at bestemme betalerens beliggenhed. Denne oplysning forbliver hos betalingstjenesteudbyderen.

I henhold til stk. 1 anses betaleren for at være beliggende i den medlemsstat, der er angivet på betalerens kontoidentifikator. Ved forordningen om det fælles eurobetalingsområde⁴¹ oprettes

⁴⁰ <https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

IBAN (International Bank Account Number) som identifikator for en individuel betalingskonto i en medlemsstat. Hvis en betaling gennemføres gennem en betalingstjeneste, der ikke er omfattet af forordningen om det fælles eurobetalingsområde (som kun finder anvendelse på kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro) fremgår betalerens beliggenhed af en enhver anden af betalerens kontoidentifikatorer.

Der er også betalingstransaktioner (dvs. pengeoverførselsvirksomhed), hvor pengene overføres til betalingsmodtageren uden at nogen betalingskonto er blevet åbnet i betalerens navn. I dette tilfælde anses betaleren for at være beliggende i den medlemsstat, der er angivet på kontoidentifikatoren for den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalerens vegne.

I henhold til stk. 2 anses betalingsmodtageren for at være beliggende i den medlemsstat eller det tredjeland, der er angivet ved identifikatoren for den betalingskonto, hvorpå midlerne krediteres. Bliver midlerne ikke krediteret på nogen betalingskonto, anses betalingsmodtageren for at være beliggende i den medlemsstat, det tredjeland eller tredjelandsområde, der er angivet ved kontoidentifikatoren for den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalingsmodtagerens vegne.

I artikel 243d fastsættes detaljerne for de oplysninger, der skal registreres af betalingstjenesteudbyderen, jf. artikel 243b. Registrene indeholder oplysninger til at identificere betalingstjenesteudbyderen, der fører registeret, oplysninger til at identificere betalingsmodtageren og oplysninger om de betalinger, som betalingsmodtageren har modtaget. Identifikationsoplysningerne om betalere er ikke omfattet af forpligtelsen om registrering for betalingstjenesteudbydere, da dette ikke er nødvendigt for at afsløre svig. Endvidere er betalingstjenesteudbydere ikke altid opmærksomme på, om betalere er afgiftspligtige personer eller kun private forbrugere. Derfor skal betalingstjenesteudbyderen, når tærsklen på 25 betalinger i kvartalet er oversteget, opbevare oplysninger, der henviser til alle de betalinger, som en bestemt betalingsmodtager har modtaget, uden at skelne mellem de betalinger, der er modtaget af forbrugere eller afgiftspligtige personer. Denne skelnen vil blive en opgave for medlemsstaternes skattemyndigheder, når de analyserer oplysningerne.

Betalingstjenesteudbydere skal i givet fald føre register over betalingsmodtagernes moms- eller skatteidentifikationsnummer. Momsregistreringsnumre (nationale eller Mini One Stop Shop-identifikationsnumre) er nødvendige, således at medlemsstaternes skattemyndigheder kan identificere afgiftspligtige personer og lave en krydskontrol af deres betalingsoplysninger med de respektive moms- og MOSS-angivelser og -betalinger. Betalingsmodtagerens momsregistreringsnummer er ikke nødvendigvis tilgængelig for betalingstjenesteudbydere (enten fordi betalingsmodtageren ikke har et momsregistreringsnummer, eller fordi betalingsmodtageren har et momsregistreringsnummer, men meddeler ikke dette til betalingstjenesteudbyderen). Hvis et momsregistreringsnummer ikke er tilgængelig for betalingstjenesteudbydere, skal skattemyndighederne aktivere de nødvendig procedurer (indenlands eller gennem det administrative samarbejde) for at finde ud af, om den bestemte betalingsmodtager er en afgiftspligtig person, og vurdere, om der er momsforpligtelser tilstede.

Endelig skal betalingstjenesteudbydere føre register over selve betalingstransaktionen, såsom beløb, valuta, dato, betalingens oprindelse og angivelse af enhver tilbagebetaling.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår gennemførelsen af visse krav til betalingstjenesteudbydere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴², under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴³, efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 2006/112/EF⁴⁴ fastsættes de generelle regnskabsforpligtelser for moms for afgiftspligtige personer.
- (2) Stigningen i elektronisk handel ("e-handel") letter grænseoverskridende levering af varer og tjenester til slutbrugere i medlemsstaterne. I denne sammenhæng henviser en grænseoverskridende levering til en situation, hvor der skyldes moms i en medlemsstat, men hvor leverandøren er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller tredjelandsområde. Svigagtige virksomheder udnytter imidlertid e-handelsmulighederne med henblik på at opnå urimelige markedsfordele ved at omgå deres momsforpligtelser. Hvor princippet om beskatning på bestemmelsesstedet finder anvendelse, har forbrugsmedlemsstaterne behov for passende værktøjer til at afsløre og kontrollere disse svigagtige virksomheder, fordi forbrugere ikke har nogen regnskabsmæssige forpligtelser.
- (3) I langt de fleste onlinekøb, som europæiske forbrugere foretager, udføres betalinger gennem betalingstjenesteudbydere. Med henblik på at gennemføre en betalingstransaktion er en betalingstjenesteudbyder i besiddelse af specifikke oplysninger for at kunne identificere modtageren af nævnte betaling samt nærmere oplysninger om betalingstransaktionens beløb og dato og oprindelsesmedlemsstaten for betalingen. Dette er især tilfældet i forbindelse med grænseoverskridende betalingstransaktioner, hvor betaleren er beliggende i en medlemsstat og betalingsmodtageren i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller tredjelandsområde. Denne oplysning er nødvendig for skattemyndighederne, således at de kan udføre deres grundlæggende opgaver med at afsløre svigagtige virksomheder og kontrollere momsforpligtelser. Det er derfor nødvendigt, at disse momsrelevante oplysninger, som betalingstjenesteudbyderne er i besiddelse af, gøres tilgængelige for medlemsstaternes

⁴² EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴⁴ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

skattemyndigheder for at hjælpe dem med at identificere og bekæmpe grænseoverskridende momssvig i forbindelse med e-handel.

- (4) Som en del af den nye påtænkte foranstaltning til bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig i forbindelse med e-handel er det vigtigt, at betalingstjenesteudbydere forpligtes til at føre tilstrækkeligt detaljerede registre over visse grænseoverskridende betalingstransaktioner, der er udløst af betalerens og betalingsmodtagerens beliggenhed s. Som følge heraf er det også nødvendigt at definere det særlige begreb "betalerens beliggenhed" og "betalingsmodtagerens beliggenhed" og også midlerne til deres identificering. Betalerens og betalingsmodtagerens beliggenhed bør kun udløse en forpligtelse til at føre et register for betalingstjenesteudbydere, som er etableret i EU, og berører ikke de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011⁴⁵ hvad angår stedet for afgiftspligtige transaktioner.
- (5) Betalingstjenesteudbydere kan allerede ud fra de oplysninger, som de er i besiddelse af, identificere betalingsmodtagerens og betalerens beliggenhed i forbindelse med de betalingstjenester, som de udfører, på grundlag af identifikatoren for den individuelle betalingskonto i en medlemsstat, som anvendes af nævnte betaler eller betalingsmodtager.
- (6) Alternativt bør betalerens eller betalingsmodtagerens beliggenhed bestemmes ved hjælp af betalingstjenesteudbyderens forretningsidentifikation, når denne har handlet på vegne af betaleren eller betalingsmodtageren. Dette identifikationsmiddel bør også anvendes, når pengene overføres til en betalingsmodtager, uden at nogen betalingskonto er blevet åbnet i betalerens navn, eller når pengene ikke krediteres nogen betalingskonto.
- (7) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁴⁶ er det vigtigt, at betalingstjenesteudbyderens forpligtelse til at opbevare og videregive oplysninger om grænseoverskridende betalingstransaktioner bør være forholdsmæssig og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for medlemsstaterne til at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel. Endvidere er den eneste oplysning om betaleren, der bør opbevares, dennes beliggenhed. Med hensyn til oplysninger om betalingsmodtageren og betalingstransaktionen selv bør der kun kræves af betalingstjenesteudbydere, at de opbevarer og videregiver de oplysninger til skattemyndighederne, som er nødvendige, således at disse kan afsløre mulige svindlere og udføre momskontroller Derfor bør der kun kræves af betalingstjenesteudbydere, at de opbevarer registre over grænseoverskridende betalingstransaktioner, som kan vise tegn på økonomisk aktivitet. Indførelsen af et loft, der er baseret på antallet af de betalinger, som en betalingsmodtager har modtaget i løbet af et kalenderkvartal, ville være en pålidelig indikator for, at disse betalinger blev modtaget som del af en økonomisk aktivitet, og hermed udelukke betalinger gennemført af ikkekommercielle årsager. Når sådan et loft nås, vil det udløse den regnskabsmæssige forpligtelse for betalingstjenesteudbyderen.
- (8) På grund af den betydelige mængde oplysninger og følsomheden ved disse med hensyn til beskyttelse af persondata er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at betalingstjenesteudbydere bevarer registre med oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende betalingstransaktioner i en periode på to år for at kunne hjælpe medlemsstaterne med at bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel og afsløre svindlere. Denne periode udgør det nødvendige minimum

⁴⁵ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

for medlemsstaterne til at udføre kontroller effektivt og til at undersøge mistanke om momsrig eller afsløre momsrig.

- (9) De oplysninger, der skal opbevares af betalingstjenesteudbydere, bør indsamles af og udveksles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁴⁷, hvori der fastsættes bestemmelser om administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at bekæmpe momsrig.
- (10) Momsrig i forbindelse med e-handel er et almindeligt problem for alle medlemsstaterne, men individuelle medlemsstater råder nødvendigvis ikke over de oplysninger, der sikrer, at momsreglerne for e-handel anvendes korrekt, og at de kan håndtere momsrig i forbindelse med e-handel. Da dette direktivs mål — bekæmpelse af momsrig i forbindelse med e-handel — ikke kan opnås på tilstrækkelig vis af medlemsstaterne individuelt på grund af e-handelens grænseoverskridende karakter og behovet for oplysninger fra andre medlemsstater, men bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (11) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv respekterer især fuldt ud retten til beskyttelse af personoplysninger som fastsat i chartrets artikel 8. De betalingsoplysninger, der opbevares og gøres tilgængelige i overensstemmelse med dette direktiv bør kun behandles af skattemyndighedernes eksperter inden for bekæmpelse af svig inden for grænserne af, hvad der er rimeligt og nødvendigt for at opnå målet om bekæmpelse af momsrig i forbindelse med e-handel.
- (12) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴⁸ og afgav udtalelse den [...]..⁴⁹
- (13) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændringer af direktiv 2006/112/EF

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

(1) I afsnit XI, kapitel 4, foretages følgende ændringer:

(a) Som afdeling 2a indsættes:

"Afdeling 2a

Generelle forpligtelser for betalingstjenesteudbydere"

(b) Som artikel 243a-243d indsættes:

⁴⁷ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁴⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

"Artikel 243a

I denne afdeling forstås ved:

- (1) "betalingstjenesteudbyder": et organ som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-f), i direktiv (EU) 2015/2366 (*), eller en fysisk eller juridisk person, der nyder godt af en undtagelse, jf. artikel i 32 i nævnte direktiv
- (2) "betalingstjeneste": en eller flere af de forretningsaktiviteter, som er anført i punkt 3-6 i bilag 1 til direktiv (EU) 2015/2366
- (3) "betalingstransaktion": en handling som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv (EU) 2015/2366
- (4) "betaler": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv (EU) 2015/2366
- (5) "betalingsmodtager": en fysisk eller juridisk person som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv (EU) 2015/2366
- (6) "IBAN": et internationalt nummer til identifikation af en betalingskonto som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 (**)
- (7) "BIC": en forretningsidentifikationskode som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) nr. 260/2012

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

Artikel 243b

1. Medlemsstaterne sikrer, at betalingstjenesteudbyderne fører et tilstrækkeligt detaljeret register over betalingsmodtagerne og betalingstransaktionerne i forbindelse med de betalingstjenester, som de udfører for hvert kalenderkvartal, for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne at gennemføre kontroller af leveringer af varer og tjenesteydelser, som skal finde sted i hver medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V.
2. Det krav, der henvises til i stk. 1, finder anvendelse under omstændigheder, hvor begge de to følgende betingelser er opfyldt,
 - (a) når penge overføres af en betalingstjenesteudbyder fra en betaler, der er beliggende i en medlemsstat, til en betalingsmodtager, der er beliggende i en anden medlemsstat, et tredjelandsområde eller et tredjeland
 - (b) i forbindelse med overførsler af penge som anført i litra a), hvor en betalingstjenesteudbyder udfører mere end 25 betalingstransaktioner til den samme betalingsmodtager i løbet af et kalenderkvartal.
3. De i stk. 1 omhandlede registreringer skal:

- (a) opbevares af betalingstjenesteudbyderen i et elektronisk format i en periode på to år fra slutningen af det år, hvori betalingstransaktionen blev udført
- (b) gøres tilgængelige for betalingstjenesteudbydernes etableringsmedlemsstater, jf. artikel 24b i forordning (EU) nr. 904/2010(*)).

(*) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

Artikel 243c

1. Med henblik på artikel 243b, stk. 2, og med forbehold af bestemmelserne i dette direktivs afsnit V anses betaleren for at være beliggende i en medlemsstat, der svarer til enten:
 - (a) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto
 - (b) BIC eller enhver forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalerens vegne.
2. Med henblik på artikel 243b, stk. 2, anses betalingsmodtageren for at være beliggende i en medlemsstat, et tredjeland eller et tredjelandsområde, der svarer til enten:
 - (a) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens konto eller ethvert andet nummer til identifikation af en betalingskonto, som utvetydigt identificerer en individuel betalingskonto
 - (b) BIC eller enhver forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalingsmodtagerens vegne.

Artikel 243d

1. Det register, som betalingstjenesteudbyderne fører i overensstemmelse med artikel 243b, skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) BIC eller enhver forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen
 - (b) betalingsmodtagerens navn eller virksomhedens navn om nødvendigt
 - (c) betalingsmodtagerens momsnummer, hvis det foreligger
 - (d) IBAN-nummeret eller ethvert andet nummer til identifikation af en betalingskonto, som utvetydigt identificerer betalingsmodtagerens individuelle betalingskonto
 - (e) BIC eller enhver forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer den betalingstjenesteudbyder, der handler på betalingsmodtagerens vegne, hvis betalingsmodtageren modtager penge uden at have en betalingskonto
 - (f) betalingsmodtagerens adresse i betalingstjenesteudbyderens register
 - (g) enhver gennemført betalingstransaktion som henvist til i artikel 243b, stk. 2
 - (h) enhver gennemført tilbagebetaling vedrørende betalingstransaktioner som henvist til i litra g).
2. De oplysninger, der henvises til i stk. 1, litra g) og h), skal indeholde nærmere angivelse af:
 - (a) dato og tidspunkt for gennemførelsen af betalingstransaktionen eller tilbagebetalingen
 - (b) beløb og valuta for betalingstransaktionen eller tilbagebetalingen

- (c) oprindelsesmedlemsstaten for de penge, som er modtaget af betalingsmodtageren eller på dennes vegne, bestemmelsesmedlemsstaten, bestemmelsestredjelsområdet eller bestemmelsestredjelandet for tilbagebetalingen, alt efter, hvad der er relevant, foruden sådanne oplysninger, som anvendes til at bestemme betalingstransaktionens eller tilbagebetalingens oprindelses- eller bestemmelsessted i overensstemmelse med artikel 243c."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) (*programklynge*)
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.5. Varighed og finansielle virkninger
- 1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Obligatorisk fremsendelse og udveksling af momsrelaterede betalingsdata.

PLAN/2017/2023 — TAXUD

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (*programklynge*)

Det indre marked, innovation og det digitale område

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵⁰

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Der er sat følgende milepæl for dette projekt:

(1) udgangen af 2022 — Det centrale system for indsamling af oplysninger fra betalingstjenesteudbydere og for risikoanalyser er operationelt

(2) udgangen af 2024— Feedback på anvendelsen af betalingsoplysninger, risikokriterier og supplerende anslået moms stilles til rådighed af Kommissionen med mindst 2/3 af de aktive brugere (medlemsstater).

1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (det kan være et resultat af mange faktorer f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående) er, at medlemsstaterne ikke alene effektivt kan bekæmpe momssvig i forbindelse med e-handel. Skattemyndigheder har ikke adgang til oplysninger om virksomhed til forbrugers grænseoverskridende leverancer.

Fra et andet perspektiv er udveksling af oplysninger om betalingsoplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder ikke altid muligt på grund af de juridiske begrænsninger, som gør det nuværende administrative samarbejdsværktøj temmelig ineffektiv i forbindelse med momssvig i forbindelse med e-handel.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

En højere efterlevelse af momskravene blandt fjerntliggende sælgere ville bidrage til forbedrede konkurrencevilkår for alle aktive virksomheder i e-handelssektoren. En

⁵⁰ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a), hhv. b).

forbedret efterlevelse ville ligeledes føre til højere momsindtægter og til et lavere momsgab.

Hvad angår betalingstjenesteydere vil vedtagelsen af et enkelt centraliseret EU-dækkende system for indsamling af momsrelateret betalingsdata nedbringe risici og omkostninger ved indberetning af sådanne oplysninger i forskellige udformninger i hver EU-medlemsstat.

1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Dette er et nyt initiativ. Imidlertid kan der på grundlag af Mini One Stop Shop-projektet (MOSS), som udviklede en fælles europæisk platform for at anmelde og betale moms på elektroniske tjenester i Europa, fremhæves følgende overvejelser:

- (1) Gennemførelsen af tekniske løsninger skal planlægges i god tid før, for at der kan gennemføres en bred høring af interesserede parter, og der kan tages hensyn til den nødvendige tid og de nødvendige finansielle midler til at udvikle det nye system
- (2) Kravene til lagring af oplysninger på lang sigt bør afvejes forsigtigt i forhold til omkostninger og fordele
- (3) Gennemførelsen af initiativet bør ledsages af en god kommunikationskampagne med henblik på at hjælpe virksomhederne med at opfylde de nye rapporteringskrav.

Erfaringerne fra udvikling af IT-systemer og det administrative samarbejde i forbindelse med Fiscalis- og toldprogrammerne vil blive anvendt. Navnlig den erfaring, der er opnået ved udviklingen af det fremtidige informationssystem til brug på toldområdet 2, kan være anvendelig med hensyn til at opbygge værktøjerne til risikoanalyser af betalingsoplysninger.

1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Midlerne til gennemførelsen af dette initiativ tilvejebringes af Fiscalisprogrammet.

Endelig gennemføres initiativet sammenholdt med de nye bestemmelser i momspakken for det digitale indre marked, navnlig Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer. Betalingsoplysninger vil gøre det muligt for skattemyndighederne at krydstjekke oplysninger, der er angives af markedspladser, platforme eller andre fjerntliggende sælgere samt at kontrollere anvendelsen af tærsklen på 10 000 EUR for leverancer inden for EU.

1.5. **Varighed og finansielle virkninger**

Begrænset varighed

- Gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra [...] til [...] for forpligtelsesbevillinger og fra [...] til [...] for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2020 til 2023
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁵¹

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

Bemærkninger

Kommissionen skal bistås af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde på grundlag af artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010 og forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

⁵¹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

TAXUD skal fremlægge årlige overvågningsrapporter til Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC).

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Dette initiativ gennemføres ved direkte forvaltning. Denne forvaltningsmetode tilvejebringer den mest effektive tildeling af finansielle midler og den størst mulige virkning. Den tilbyder fleksibilitet og tilstrækkelig styringskontrol til Kommissionen til den årlige tildeling af midler.

Initiativet gennemføres gennem Kommissionens offentlige udbud.

Hvad angår udbud er betalingsmetoderne i fuld overensstemmelse med virksomhedsstandarderne (ingen forfinansiering; alle betalinger er knyttet til godkendelse af forud definerede ydelser).

Kontrolsystemet i forbindelse med udbud er baseret på en grundig forudgående kontrol af alle transaktioner, hvilket udelukker fejl i forbindelse med betalingen.

2.2.2. Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

De generelle identificerede risici, der er forbundet med gennemførelsen af dette initiativ, henviser til:

1. Manglende finansielle og menneskelige ressourcer til IT-løsningen for det centrale register og for de ændringer, som alle medlemsstater skal indarbejde i deres nationale informationssystemer
2. De sikkerhedsrisici, der er forbundet med lagring og behandling af følsomme betalingsoplysninger.

TAXUD vil håndtere risici med støtte fra medlemsstaterne ved hjælp af i) passende finansieringsafgørelser, ii) omfattende høring om tekniske og funktionelle krav ved de nye IT-systemer samt ved høring af flere interesserede parter og Kommissionens og Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejdes omhyggelige undersøgelse af resultatindikatorer og markedstendenser.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Da finansieringen af initiativet skal gennemføres gennem Fiscalis-programmet, vil det særlige interne kontrolsystem finde anvendelse.

TAXUD vil også regelmæssigt kontrollere gennemførelsen af initiativet, fra både virksomheds- og IT-perspektiver og vil gennemføre en regelmæssig kvalitetskontrol i sine enheder, der er ansvarlige for skatteforvaltning og bekæmpelse af svig, samt ansvarlig for IT-beskatningssystemer.

TAXUD har gode resultater og passende erfaring med gennemførelsen af omfattende tværeuropæiske it-systemer og komplekse forretningsregler, der omfatter alle EU-

medlemsstaterne. Navnlig erfaringen med både Fiscalis- og toldprogrammerne vil minimere risikoen for fejl (under 2 %).

Den anvendte kontrolstrategi har vist sig at være effektiv og virkningsfuld i forbindelse med de tidligere lignende toldinitiativer, og omkostningerne ved kontrol har vist sig at være begrænsede.

I betragtning af at de samme kontrolsystemer vil blive anvendt for dette initiativ, forventes omkostningerne ved kontrol og fejlrisikoen ved betaling/afslutning at være omkostningseffektiv.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

GD TAXUD gennemfører en omfattende strategi til bekæmpelse af svig, der fører til en udvikling af en kultur om bekæmpelse af svig i generaldirektoratet gennem oplysningsaktiviteter om potentielle risici for svig og etisk adfærd blandt medarbejderne i GD TAXUD.

I betragtning af at programmet vil blive gennemført gennem udbud, vil bestemmelserne i strategien for bekæmpelse af svig finde anvendelse (målsætning 3 i strategien: "større bevidsthed om mulige interessekonflikter i forbindelse med eksterne interesserede parter som f.eks. lobbyister, tilbudsgivere og kontrahenter"). Forebyggelsesforanstaltninger vil have fokus på 1) opbevaring af registreringer over kontakter med lobbyister, 2) centraliseret forvaltning af udbudsprocedurer og kontakt med tilbudsgivere og 3) særlig uddannelse vedrørende kontakt med lobbyister, og vil være særlig anvendelig i forbindelse med initiativets gennemførelse.

Den obligatoriske konsultering af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse forud for tildeling af kontrakter (og enhver finansiell transaktion) vil yderligere dæmme op for alle potentielle tilfælde af svig og uregelmæssigheder.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og foreslået(ede) ny(e) udgiftspost(er) på budgettet

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Udgiftsområde]		OB/IOB ⁵² .	fra EFTA-lande ⁵³	fra kandidatlande ⁵⁴	fra tredjelande
1	03.01 Indre Marked – Administrativ budgetpost 03.04 Indre Marked – Samarbejde på beskatningsområdet (FISCALIS)	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁵² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁴ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	<...>	"Det indre marked, innovation og det digitale område"
--	-------	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Aktionsbevillinger (opdelt efter de under afsnit 3.1 anførte budgetposter)	Forpligtelser	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Betalinger	(2)									34,525
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵⁵	Forpligtelser = betalinger	(3)									
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Betalinger	=2+3									34,525

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	---	---------------------------

⁵⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Andre administrationsudgifter										
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Betalinger									

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– Forslaget medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
-------------	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Andre administrationsudgifter	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵⁶ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ art								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵⁶

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– Forslaget medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk) FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD ⁵⁷							
Udgiftsområde 7							
Bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet	9	4	1	1	1	1
	- i delegationer						
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵⁸	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (angives nærmere)							
I ALT	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tallene omfatter både personale, der arbejder inden for direkte forvaltning og gennemførelse af initiativet og personale, der arbejder inden for de politikområder, som initiativet støtter.
Eksternt personale	Tallene omfatter både personale, der arbejder inden for direkte forvaltning og gennemførelse af initiativet og personale, der arbejder inden for de politikområder, som initiativet støtter.

⁵⁷ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁵⁸ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

3.3. **Anslåede virkninger for indtægterne**

- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

(1) for momsindtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel [...]	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

⁵⁹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.